

معاونت بازاریابی و عملیات گاز
امور بین‌الملل شرکت ملی نفت ایران

خبرنامه تحولات بین‌المللی گاز

شماره 44 - 1400/11/15

در این شماره:

• تحولات بازار تک‌ محموله

• اخبار

• رکورد جدید صادرات ال‌ان‌جی مصر در سال 2021

• جزییات طرح توسعه گاز 80 میلیارد دلاری ایران

• پیش‌بینی اداره اطلاعات انرژی آمریکا درخصوص قیمت‌های گاز طبیعی در سال 2022

• استخراج هیدروژن از خطوط‌الوله گاز طبیعی توسط شرکت مهندسی لینده

(Linde Engineering)

• افزایش 20 درصدی کل واردات گاز طبیعی چین به علت تقاضای قوی در سال 2021

• آغاز فعالیت قطر گاز برای بستن قرارداد عظیم لوله‌گذاری دریایی در میدان شمالی

• احداث ترمینال واردات ال‌ان‌جی در مونتگرو

• رقابت سه کشور قطر، استرالیا و آمریکا برای برتری در بازار ال‌ان‌جی

• افزایش صادرات ال‌ان‌جی در Yamal LNG

• دریافت محموله‌های ال‌ان‌جی شرکت PGNiG طبق برنامه

گزارش ویژه: آیا خط‌الوله تاپی بالاخره راه‌اندازی می‌شود؟

قیمت‌های جهانی نفت خام

نفت برنت	شمال شرق آسیا (JKM)	تی‌تی‌اف هلند	هنری‌هاب - نایمکس	2021
14/06	~33	27/43	5/05	نوامبر
12/69	~36	38/41	3/76	دسامبر

× ارقام بر حسب دلار در هر میلیون بی‌تی‌بو می‌باشند.

به‌علت عدم دسترسی به رقم دقیق میانگین قیمت‌های ماهانه که در نشریه پلاتس منتشر می‌گردد، حدود قیمت از برخی اخبار استخراج شده است.

((اخبار مندرج از نشریات معتبر بین‌المللی استخراج گردیده است و الزاماً منعکس کننده نقطه‌نظرات این معاونت نمی‌باشد.))

تهران - میدان ونک - کوچه نگار - ساختمان مرکزی دوازدهم - پلاک 22

معاونت بازاریابی و عملیات گاز - تلفن: 88661308 فاکس: 88661314

تحولات بازار تک محموله

قیمت‌های تک محموله الان جی در 28 ژانویه 2020 تحويلی به بازار جنوب‌شرقی آسیا برای قراردادهای ماه مارس افزایش داشته و بالاتر از شاخص قیمت TTF قرار گرفت. این انتظار که در سال جدید تقاضای بیشتری از ژاپن و کره‌جنوبی وجود خواهد داشت در تقویت قیمت‌ها موثر بوده است. شاخص قیمت ANEA که توسط آرگوس برای محموله‌های اسپات الان جی در جنوب‌شرقی آسیا گزارش می‌شود، برای نیمه اول ماه مارس 30/03 دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو و برای نیمه دوم مارس 29/45 دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو گزارش شده است. این قیمت‌ها نسبت به قیمت‌های TTF در فوریه به ترتیب برای نیمه اول و دوم ماه مارس 52/9 و 5/15 سنت در هر میلیون بی‌تی‌یو بیشتر بوده است.

در زمان مشابه قیمت‌های الان جی تحويلی در اروپا افزایش یافت و اختلاف قیمت با قراردادهای متناظر گاز در هاب TTF کمتر شد. این افزایش در قیمت‌ها متعاقب افزایش تقاضا در بازار آسیا و ریسک کاهش عرضه گاز در بازار اروپا بوده است. قیمت DES در شمال‌شرق اروپا برای قراردادهای تحويلی در نیمه دوم فوریه به 28/05 دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو افزایش یافت و اختلاف قیمت با TTF را به 1/80 دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو کاهش داد.

با این وجود قیمت‌های بین‌المللی گاز در فاصله 19 تا 26 ژانویه 2022 از تغییرات گسترده‌ای برخوردار بوده است. براساس گزارش بلومبرگ فاینانس (LP) متوسط هفتگی قیمت‌های سوپ الان جی برای تحويل در شرق آسیا در ژانویه به 22/49 دلار هر میلیون بی‌تی‌یو رسید که نسبت به متوسط هفته قبل 7/99 دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو کمتر بوده است. در TTF قیمت‌های گاز روز آینده به 28/72 دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو افزایش یافت که حاکی از افزایش 2/30 دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو است. در مقایسه با دوره مشابه در سال قبل این قیمت‌ها به ترتیب 8/61 و 7/21 دلار بوده است. قیمت گاز در NYMEX برای تحويل در فوریه به 4/277 دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو در 25 ژانویه رسید. این در حالیست که قیمت‌های 12 ماهه برای قراردادهای منتهی به فوریه 2023، 4/185 دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو گزارش شد.

شاخص قیمت تک محموله الان جی در آسیا

JAPAN, KOREA AND TAIWAN LNG PRICES

Argus Japan, South Korea, Taiwan des spot LNG					\$/mn Btu
	Delivery	Bid	Offer	Mid	±
Japan, South Korea, Taiwan	2H Feb	29.39	31.64	30.515	+2.405
	1H Mar	28.84	31.09	29.965	+2.445
	2H Mar	28.28	30.53	29.405	+2.205
	1H Apr	27.48	29.73	28.605	+2.365

Source: Argus, 28 January, 2022

منبع: Argus 28 ژانویه 2022

رکورد جدید صادرات الالجی مصر در سال 2021

مصر در سال 2021 به میزان 6/8 میلیون تن الانجی صادر نموده که بیشترین مقدار طی 10 سال گذشته بوده است. صادرات الانجی این کشور در مقایسه با سال 2020 بیش از 4 برابر افزایش یافته است. کاهش صادرات در سال 2020 ناشی از کاهش تقاضا و قیمت‌های پایین جهانی بوده است که باعث شد مصر تولید الانجی به منظور صادرات را که با ضرر همراه بوده است متوقف نماید. مصر دارای 2 کارخانه مایع‌سازی الانجی می‌باشد. ترمینال 7/2 میلیون تن در سال ELNG در ایدکو که سهامداران آن عبارتند از: شل 36/75٪، پتروناس 36/75٪، توتال 5/2٪ و شرکت‌های دولتی مصری Kpler و EGPC که هر کدام 12٪ سهم دارند. بر اساس داده‌های اطلاعاتی شرکت Egas این کارخانه، 3/82 میلیون تن الانجی معادل 58 محموله در سال 2021 صادرات داشته است و این میزان دو برابر رقم 1/56 میلیون تنی الانجی می‌باشد که در سال 2020 از این کارخانه صادر شده است. لازم به توضیح است که صادرات الانجی مصر در سال 2020 تنها از این ترمینال انجام گرفته است. ترمینال دوم تولید الانجی مصر مربوط به تاسیسات صادراتی 5 میلیون تن در سال Segal LNG در Damietta است که در فوریه سال 2021 پس از وقفه‌ای 8 ساله مجدداً راهاندازی شد. اپراتور این مجموعه شرکت ایتالیایی آنی می‌باشد. دیگر سهامداران این تاسیسات علاوه بر آنی شرکت‌های مصری Egas و EGPC هستند. ترمینال واقع در Damietta سال گذشته به میزان 2/98 میلیون تن معادل 47 محموله الانجی صادر نموده است که این بیشترین میزان از سال 2009 است. این رکورد در حالی به دست آمده است که حجم تولید در فصل دوم سال به دلیل افزایش جریان آب که منجر به تعطیلی میدان عظیم 21/5 تریلیون فوت مکعبی Zohr (بهره‌بردار این میدان شرکت آنی است) شد کاهش داشته است. با افزایش میزان مصرف گاز در داخل و رسیدن به رکوردهای جدید مصرف در فصل تابستان، مصر تصمیم گرفت که صادرات الانجی متوقف شود که در واقع یک تصمیم نادرست بود چرا که ماهانه در ماههای نوامبر و دسامبر بیش از دو برابر افزایش یافت. این درحالی است که اگر توقف میدان Raven که در اختیار بی‌پی می‌باشد رخ نمی‌داد احتمالاً میزان صادرات الانجی در ماههای نوامبر و دسامبر بالاتر از میزان فعلی بود.

در سال 2021 چین با حجم 1/1 میلیون تن مقصد نخست صادرات الانجی مصر بوده است و این جایگاه را پس از سال 2020 هم‌چنان حفظ نموده است در حالی که کشورهای اروپایی تا سال 2011 مشتریان اصلی الانجی مصر بودند. از سال 2012 اکثر صادرات الانجی مصر از طریق کanal سوئز به سمت شرق انجام شده است. در سال 4/3 2021، 0/89 میلیون تن الانجی به سمت آسیا صادر شد که هند با دریافت 0/91 میلیون تن، پاکستان 44/0 میلیون تن همگی رکوردهای جدیدی در دریافت الانجی از مصر ثبت نمودند ضمن این که کره‌جنوبی و چین نیز به بالاترین سطح چند سال اخیر خود رسیدند. به طور کلی کشورهای آسیایی تقریباً دوسوم صادرات الانجی مصر را به خود اختصاص دادند و 41/0 میلیون تن نیز به کویت ارسال شد که آن نیز یک رکورد جدید به شمار می‌رود. اما بزرگ‌ترین افزایش حجم در بازار کوتاه‌مدت مربوط به ترکیه بوده است. ترکیه با 105/1 میلیون تن در رتبه دوم دریافت‌کنندگان الانجی مصر قرار گرفته است. البته لازم به ذکر است همه این مقدار در سه‌ماهه چهارم سال حمل شده است تا مصر هم‌سطح با نیجریه پس از الجزایر و ایالات متحده در فهرست تامین‌کنندگان الانجی ترکیه، رتبه سوم مشترک را داشته باشد. مقایسه مقاصد صادراتی دو کارخانه مایع‌سازی مصر نشان‌دهنده یک شکاف جغرافیایی متفاوت است. ترمینال ایدکو عمدهاً محموله‌هایش را به آسیا ارسال نموده است. با لحاظ نمودن کویت حدود 75٪ محموله‌های ایدکو به سمت شرق و چین حرکت کرده‌اند و چین با 76/0 میلیون تن مقصد اصلی بوده است. صادرات کوتاه‌مدت به اروپا و ترکیه با 5/24٪ به میزان

0/95 میلیون تن از صادرات کارخانه ایدکو در سال 2021 را به خود اختصاص داده است در حالی که سهم کویت 0/14 میلیون تن بوده است. در کارخانه Damietta پس از طوفان اواخر سال، ترکیه با 0/71 میلیون تن مهم‌ترین مقصد به شمار می‌رود و شاید با توجه به نقش اپراتور آن یعنی این تعجب‌آور نباشد که حجم قابل توجهی نیز به ایتالیا و یونان اختصاص یافته باشد. در میان محموله‌های ارسالی از کارخانه Damietta، هند با 0/51 میلیون تن و پاکستان با 0/47 میلیون تن در سال 2021 بسیار جلوتر از چین بوده‌اند. از آنجا که پاکستان تمایل دارد الانجی مورد نیاز خود را از طریق مناقصه‌های کوتاه‌مدت وارد کند و از طرفی شرکت‌های EGPC و Egas بیشتر سهم خود از محموله‌های الانجی را از طریق مناقصه به فروش می‌رسانند، بخش عمده‌ای از این محموله‌ها به پاکستان ختم می‌شوند که بزرگ‌ترین مقصد صادراتی مصر در سال 2019 و پس از چین در رتبه دوم سال 2020 بوده است.

با این وجود اپراتورهای کارخانه‌های Damietta و ایدکو درخصوص تعداد محموله‌هایی که انتظار دارند در سال 2022 تحويل دهنده مدد هستند. کاهش تولید داخلی و افزایش تقاضا تهدیداتی مداوم برای این کشور به‌شمار می‌رond که می‌تواند امیدهای این کشور برای تبدیل شدن به یک کشور صادرکننده قابل توجه الانجی را کمنگ نمایند.

منبع: MEES، 14 ژانویه 2022

جزئیات طرح توسعه گاز 80 میلیارد دلاری ایران

تولید گاز ایران به 850 میلیون مترمکعب در روز (30 میلیارد فوت‌مکعب در روز) افزایش یافته است، اما افزایش تقاضای داخلی هم‌چنان منجر به کمبود شده است و ثبات صادرات به کشور همسایه عراق را تهدید می‌کند. کسری عرضه در زمستان امسال به 200 میلیون مترمکعب در روز می‌رسد. آقای هوشنگ فلاحتیان، معاون وزیرنفت معتقد است که این کسری به 350 میلیون مترمکعب در روز، در دهه آینده خواهد رسید. ایران برای مقابله با کمبودهای فوری، از تاسیسات صنعتی انرژی‌بر، از جمله کارخانه‌های فولاد، درخواست کرده است تا فعالیت خود را متوقف کنند.

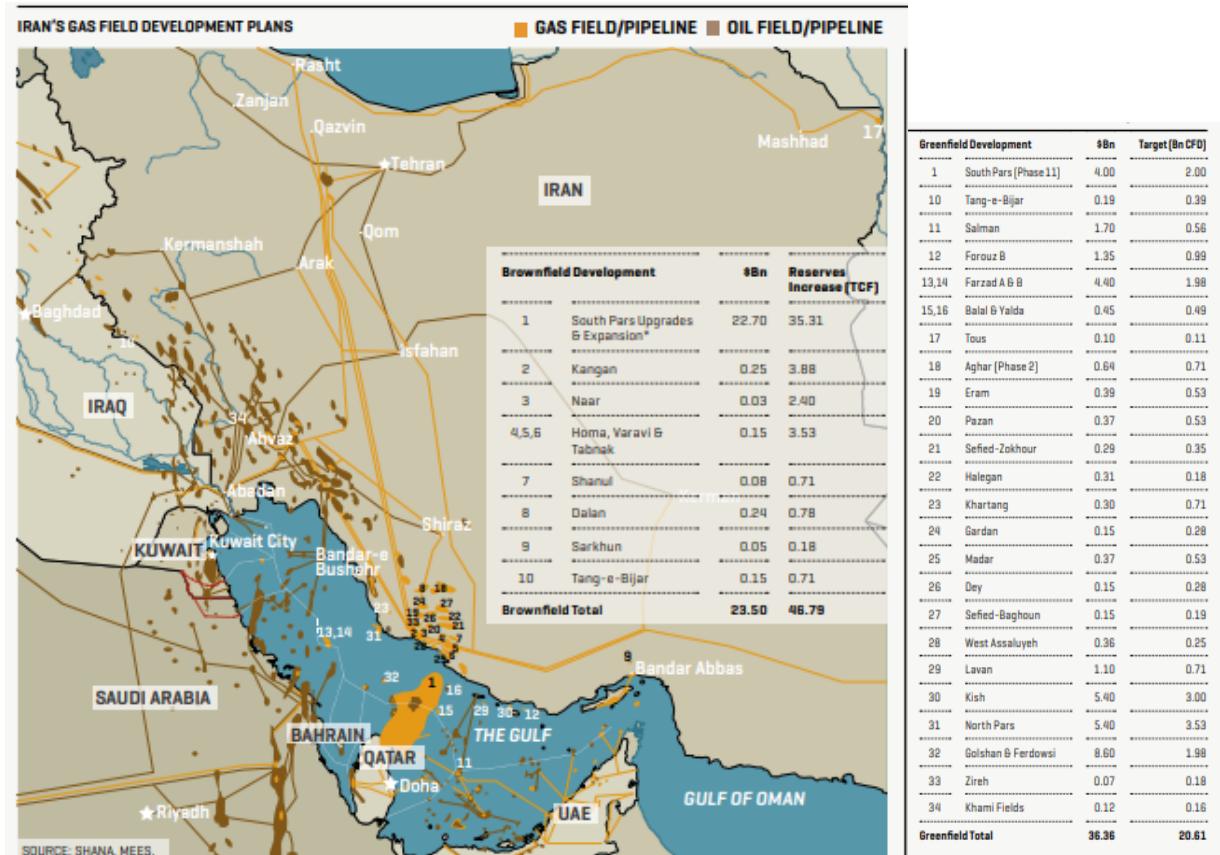
آقای محسن خجسته‌مهر، مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران اواخر سال گذشته از برنامه‌های سرمایه‌گذاری 70 میلیارد دلاری برای افزایش ظرفیت به 1/5 میلیارد مترمکعب در روز (550 میلیارد مترمکعب در سال) تا سال 2030 رونمایی کرد. آقای فلاحتیان متعاقباً این رقم را هم‌چنان بالاتر از 80 میلیارد دلار اعلام کرد و رسانه وزارت نفت شانا در مسیر اجرا شدن عناصر کلیدی این طرح را شرح داد. همانند سایر طرح‌ها در بخش نفت ایران، این طرح‌ها به‌طور خاص دو مانع بزرگ برای غلبه بر آن دارند. اولاً، سال‌ها تحریم، اقتصاد ایران را تحت تاثیر قرار داده است و ثانیاً تحریم‌ها حضور شرکت‌های خارجی برای سرمایه‌گذاری در این بخش را کمنگ نموده است. تردیدهای قابل توجهی در مورد اینکه آیا ایران می‌تواند به تنها‌یی تا 80 میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کند و اینکه آیا شرکت‌های داخلی از تخصص فنی لازم برخوردار هستند، وجود دارد.

در این طرح 80 میلیارد دلاری، حدود 23/5 میلیارد دلار برای تقویت فشار در میادین موجود برای جبران افت فشار تخصیص داده شده است. تقریباً همه این (22/7 میلیارد دلار) برای میدان عظیم پارس‌جنوبی در نظر گرفته شده است، جایی که تولید در آن اکنون 705 میلیون مترمکعب در روز است. کارهای برنامه‌ریزی شده شامل نصب سکوهای فشرده‌سازی، حفاری چاههای پرکننده، و ارتقا خطوط‌لوله است. بدون این کار، ظرفیت فازهای در حال تولید پارس‌جنوبی از سال 2023 سالانه 10 میلیارد مترمکعب کاهش می‌یابد.

اگرچه طرح توسعه‌ای ایران پرهزینه است ولی میزان سرمایه‌گذاری مورد نیاز در طرح‌های جدید بیشتر است. برای این منظور، سرمایه‌گذاری 36/4 میلیارد دلاری برنامه‌ریزی شده است تا 20/6 میلیارد فوت‌مکعب از 24 میدان در 20 سال آینده راهاندازی شود. برخی از میدان‌ها قبلاً به شرکت‌های محلی یا دولتی واگذار شده است. در می‌2021 پتروپارس قراردادی به ارزش 1/78 میلیارد دلار برای توسعه حدود 23 تریلیون مترمکعب گاز در محل فرزاد ب (Farzad B) منعقد نمود.

در میدان کیش با 55 تریلیون مترمکعب گاز درجا، شرکت ملی نفت ایران تاکنون 14 حلقه چاه حفر کرده است و یک خط‌لوله به طول 200 کیلومتر برنامه‌ریزی شده است تا 28 میلیون مترمکعب در روز گاز را به خشکی انتقال دهد. به همین ترتیب، NIOC می‌خواهد 4 میلیارد دلار برای توسعه 100 میلیون مترمکعب در روز گاز در میدان 57 تریلیون مترمکعبی پارس‌شمایی هزینه کند. اکثر این میدان‌ین در سال 2016 و در فاصله کوتاه بین تحریم‌ها تحت قرارداد جدید نفتی ایران (IPC) به شرکت‌های بین‌المللی عرضه شد، اما حتی در آن زمان نیز تعداد کمی مورد توجه قرار گرفتند. ایران تفاهمنامه‌هایی از جمله با دولت هند برای فرزاد ب و سایپم ایتالیا برای میدان توسعه امضا کرد. مابقی این طرح شامل سرمایه‌گذاری 8 میلیارد دلاری در ساخت ظرفیت اضافی پردازش گاز، 3 میلیارد دلار برای ذخیره‌سازی گاز میدانی، 6 میلیارد دلار برای ارتقا خط‌لوله و ایستگاه‌های پمپاژ و 2 میلیارد دلار برای افزایش بهره‌وری است. 1/3 میلیارد دلار دیگر نیز برای کاهش سوزاندن شدن گاز هزینه می‌شود.

IRAN'S GAS INVESTMENT PLANS (\$BN)	
Brownfield Maintenance	23.5
Greenfield Development	36.4
New Gas Processing Plants	8.0
Pipelines	6.0
Field Storage	3.0
Optimization Gains	2.0
Reducing Gas Flaring	1.2
Total	80

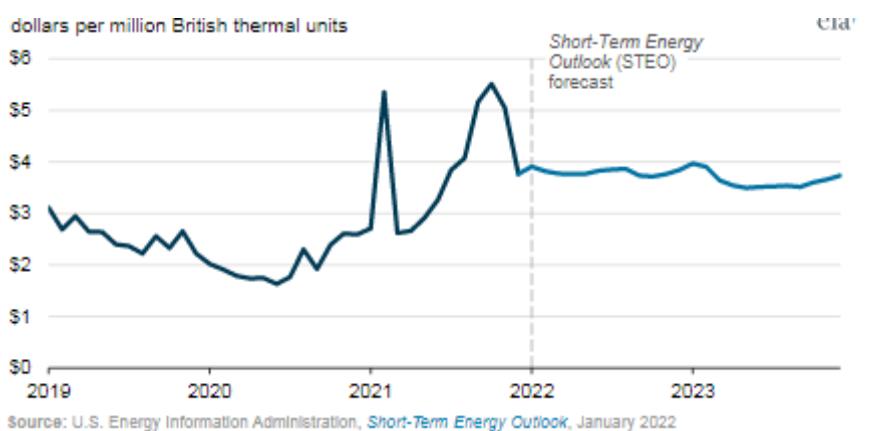
SOURCE: SHANA, MEES.

منبع: 14 ژانویه 2022 MEES

پیش‌بینی اداره اطلاعات انرژی آمریکا درخصوص قیمت‌های گاز طبیعی در سال 2022

در چشم‌انداز کوتاه‌مدت انرژی، قیمت تکمحموله گاز طبیعی در شاخص هنری هاب ایالات متحده در سال ۲۰۲۲ به طور میانگین $\frac{3}{91}$ دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو پیش‌بینی می‌شود، که این میزان اندکی کمتر از متوسط قیمت در سال ۲۰۲۱ (با $\frac{3}{63}$ دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو) می‌باشد. قیمت گاز طبیعی بین مارس تا اوایل اکتبر 2021 افزایش یافت، اما در سه ماه آخر سال کاهش یافت. انتظار می‌رود قیمت گاز طبیعی در سال 2023 هم اندکی کاهش یابد و به طور متوسط به $\frac{3}{63}$ دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو برسد زیرا رشد تولید گاز طبیعی خشک، از رشد تقاضای داخلی و صادرات پیشی می‌گیرد.

قیمت ماهانه تکمحموله گاز طبیعی هنری هاب (2019-2023)

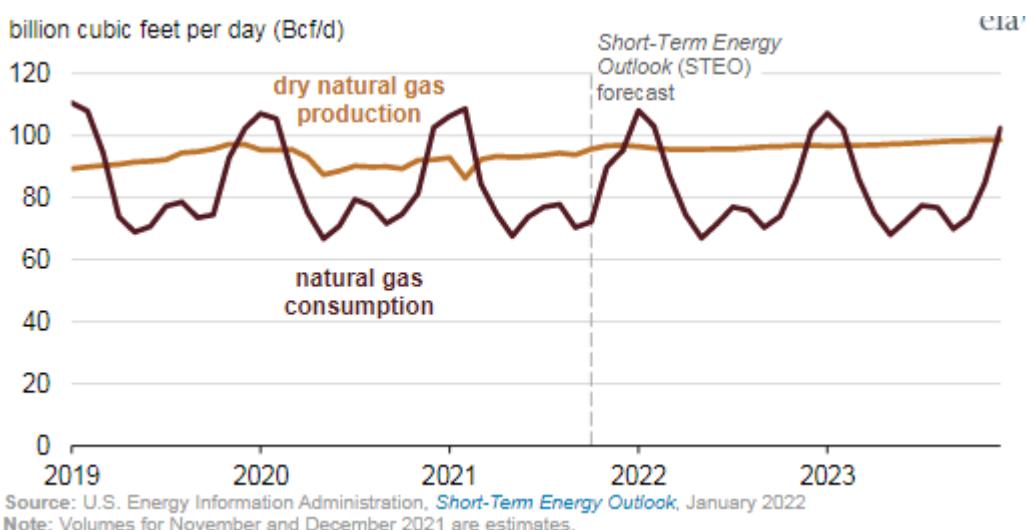

نوسانات اخیر در قیمت تکمحموله گاز طبیعی در هنری هاب در نزدیکی پایان سال 2021، باعث افزایش عدم اطمینان در پیش‌بینی قیمت‌ها شده است. انحراف از انتظارات آب و هوای زمستانی، پتانسیل رویدادهای شدید آب و هوایی مانند سرمای فوریه سال گذشته و همچنین افزایش تقاضا برای واردات گاز طبیعی در اروپا و آسیا (جایی که قیمت‌های تکمحموله در چند ماه گذشته به بالاترین حد خود رسیده)، همگی به تغییرات اخیر در قیمت گاز طبیعی، کمک کرده است.

قیمت تکمیمله هنری‌هاب در بیشتر ماههای سال 2022، نسبتاً ثابت پیش‌بینی می‌شود. رشد تولید گاز طبیعی ایالات متحده و مصرف داخلی نسبتاً بدون تغییر، منجر به ادامه رشد صادرات گاز طبیعی این کشور می‌شود. پیش‌بینی می‌شود در سال 2023 با افزایش تولید، قیمت‌های گاز طبیعی شروع به کاهش کند و صادرات گاز طبیعی مایع ایالات متحده و صادرات خط‌لوله به مکزیک کمی افزایش یابد ولی مصرف، در بخش‌های صنعتی و برق، همچنان مشابه سطح سال 2022 باقی بماند.

مصرف گاز طبیعی و تولید گاز خشک ایالات متحده (2019-2023)

پیش‌بینی می‌شود تولید گاز طبیعی خشک داخلی، ۰.۲/۷٪ درصد رشد کند و در سال 2022 به رکورد پی‌سابقه ۹۶ میلیارد فوت مکعب در روز و در سال 2023 نیز به ۹۷/۶ میلیارد فوت مکعب در روز برسد. پیش‌بینی می‌شود مصرف سالانه گاز طبیعی ایالات متحده در سال 2022 نسبتاً ثابت بماند و در سال 2023 نیز اندکی افزایش یابد. مصرف در سال 2023 افزایش می‌باید زیرا گاز طبیعی به طور فرایندهای در بخش صنعتی استفاده می‌شود و این افزایش مصرف، تنها اندکی با کاهش مصرف گاز طبیعی در بخش انرژی الکتریکی به دلیل نصب بیشتر نیروگاه‌های برق تجدیدپذیر، جبران می‌شود. انتظار می‌رود صادرات گاز طبیعی ایالات متحده هم از طریق خط‌لوله به مکزیک و کانادا و هم به شکل الان جی به مقاصد خارج از کشور، همچنان به رشد خود ادامه دهد، به‌خصوص که ترمینال‌های جدید الان جی ایالات متحده وارد مدار تولید شده و به بهره‌برداری کامل می‌رسند.

منبع: EIA، 14 زانویه 2022

استخراج هیدروژن از خطوط لوله گاز طبیعی توسط شرکت مهندسی لیند (Linde Engineering)

شرکت مهندسی لیند به طور رسمی اولین کارخانه آزمایشی کامل در جهان را در دورماگن آلمان راهاندازی نمود که به موجب آن فرایند جداسازی هیدروژن از جریان گاز طبیعی با استفاده از فناوری HISELECT لیند (فناوری غشاوی با همکاری Evonik) معرفی می‌شود. این فرآیند یک عامل کلیدی برای سناریوهایی است که در آن هیدروژن با گاز طبیعی ترکیب شده و از طریق خطوط‌لوله گاز طبیعی منتقل می‌گردد. میزان هیدروژن در این مخلوط می‌تواند از ۵

در صد تا 60 درصد تغییر نماید. سپس در نقاط مصرف از غشاها به منظور استخراج هیدروژن از جریان گاز طبیعی استفاده می‌شود. هیدروژن حاصل از این روش تا 90 درصد خلوص دارد. با فرآوری بیشتر گاز با استفاده از فناوری جذب نوسان فشار لینده (Pressure Swing Adsorption Technology)، می‌توان به درجه خلوص بالاتر تا میزان 99/9999 درصد دست یافت.

فناوری‌های غشایی در تلاش جهانی برای ایجاد زیرساخت‌های مورد نیاز هیدروژن نقش مهمی را ایفا می‌نمایند. در حال حاضر در اروپا، 11 بهره‌بردار سیستم انتقال گاز با هدف ساخت و گسترش یک شبکه کاربردی برای هیدروژن عمده‌تاً مبتنی بر تغییر کاربری زیرساخت‌های گاز طبیعی موجود، مشغول فعالیت می‌باشند. فناوری غشاء می‌تواند برای انتقال کارآمد هیدروژن به کاربران نهایی جهت استفاده در صنایع به عنوان ماده اولیه، تولید گرما و برق، یا استفاده به عنوان سوخت در بخش حمل و نقل جایگاه ویژه‌ای داشته باشد.

براساس اظهارات جان وان درولدن، معاون ارشد فروش و فناوری جهانی شرکت مهندسی لینده، نمایش عملکرد HISELECT در دورماگن، امکان معرفی یک فناوری کاربردی برای انتقال هیدروژن از طریق خطوط‌لوله گاز طبیعی در یک محیط واقعی و با استفاده از زیرساخت‌های موجود فراهم می‌نماید. با این فناوری، از هزینه‌های بالا و فرآیند طولانی ساخت تأسیسات اختصاصی خطوط‌لوله هیدروژن اجتناب می‌گردد.

لازم به توضیح است که در حرکت به سمت اقتصاد کم‌کربن، هیدروژن در سبد انرژی آینده از جایگاه مهمی برخوردار است. هیدروژن با توجه به امکان تولید از گاز طبیعی و سایر محصولات جانبی تجدیدناپذیر، از انتقال تدریجی به سمت منابع انرژی با کربن کمتر پشتیبانی می‌کند. همچنین می‌توان از آن به عنوان یک حامل انرژی یا به عبارت دیگر ابزاری برای ذخیره انرژی از منابع تجدیدپذیر و سایر منابع نیز استفاده نمود.

منبع: 2022 ژانویه Gasprocessingnews

افزایش 20 درصدی کل واردات گاز طبیعی چین به علت تقاضای قوی در سال 2021

در طی ژانویه تا دسامبر 2021، کل واردات گاز طبیعی چین میزان 19/9٪ افزایش سالانه داشته است به طوری که واردات توسط خطوط‌لوله، 22٪ و واردات الانجی نیز افزایش سالانه 18 درصدی داشته است.

استرالیا هنوز هم بزرگ‌ترین تامین‌کننده گاز طبیعی چین بوده و میزان 31/343 میلیون تن الانجی در سال 2021 به چین صادر نموده که 39/3٪ از کل واردات الانجی این کشور را تشکیل می‌دهد. البته این میزان در سال 2020، 43٪ بوده است.

این درحالی است که واردات الانجی این کشور از ایالات متحده 4/187٪ افزایش سالانه داشته و در سال 2021، 9/21 میلیون تن بوده است که نشان دهنده 11/6٪ از کل واردات چین از این کشور در سال 2021 می‌باشد و این میزان نیز در سال 2020، 4/8٪ بوده است.

واردات سالانه گاز طبیعی چین از روسیه در سال 2021 میزان 5/50٪ افزایش داشته به طوری که با افزایش سالانه ظرفیت واردات توسط خطوط‌لوله به میزان 2/154٪، ظرفیت واردات به 7/54 میلیون تن رسیده است ولی واردات الانجی از روسیه 9/9٪ افت سالانه داشته و 4/58 میلیون تن بوده است.

رکورد بی سابقه ماه دسامبر

واردات گاز طبیعی چین توسط خط‌الوله در دسامبر 2021 به رکورد جدید 4/02 میلیون تن رسید که از 10٪ افزایش سالانه برخوردار بوده و افزایش ماه به ماه آن نیز 5/2٪ بوده است. رکورد قبلی واردات گاز خط‌الوله در سپتامبر 2021 و به میزان 3/87 میلیون تن بوده است. عامل افزایش واردات گاز خط‌الوله در ماه دسامبر، جریان گاز از روسیه و قزاقستان بود. چین میزان 898182 تن گاز خط‌الوله را در ماه دسامبر از روسیه وارد کرد و این درحالی بود که واردات از قزاقستان را هم افزایش داده بود و نسبت به ماه نوامبر 2021، دو برابر شده بود. در 14 دسامبر 2021 شرکت گازپروم اعلام کرد بر طبق توافقاتی که با شرکت CNPC به عمل آمده، میزان صادرات روزانه گاز به چین، افزایش قابل توجهی پیدا کرده است و از احجامی که قبلا برای سال 2021 در نظر گرفته شده بود، بیشتر شده است.

شرکت پتروچاینا قبلا اعلام کرده بود که میزان واردات از روسیه از طریق خط‌الوله Power of Siberia را از میزان 28 میلیون مترمکعب در روز، به 43 میلیون مترمکعب در روز تا آخر سال 2021 افزایش خواهد داد تا بدین وسیله به تامین تقاضای زمستانی گاز، کمک نماید. این شرکت یک توافق کوتاه‌مدت نیز برای خرید گاز طبیعی برای تحویل در اکتبر-مارس از طریق خط‌الوله گاز طبیعی چین-آسیای مرکزی، امضا نموده است. این قراردادها، واردات گاز چین از طریق خط‌الوله را در زمستان افزایش داده و حجم آن ممکن است بیشتر هم بشود زیرا گازپروم گفته است که به افزایش صادرات گاز طبیعی به چین در سال 2022 مطابق با قراردادهای تامین، ادامه خواهد داد.

افزایش قیمت

قیمت‌های پایین‌تر در مقایسه با تک‌ محموله ال‌ان‌جی، به رشد واردات گاز چین به وسیله خط‌الوله کمک کرده است. چین در دسامبر 2021 میزان 7/63 میلیون تن ال‌ان‌جی وارد کرده است که 0/5٪ افزایش سال به سال و 5/10٪ افزایش ماه به ماه داشته است. متوسط قیمت گاز وارداتی چین توسط خط‌الوله در دسامبر 2021، 6/15 دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو بود که اندکی کمتر از ماه قبل از آن، با 6/22 دلار در هر میلیون تن می‌باشد.

البته متوسط قیمت ال‌ان‌جی وارداتی شامل معاملات مدت‌دار و هم‌چنین تک‌ محموله 18/93 دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو در دسامبر 2021 می‌باشد که میزان 7٪، افزایش ماهانه دارد و از سه برابر قیمت گاز خط‌الوله وارداتی نیز بیشتر است. متوسط قیمت ال‌ان‌جی وارداتی، در دسامبر 2021 برای هشتمین ماه متواتی، بالا رفت و در مقایسه با ماه آوریل همین سال، افزایشی به میزان 8/170٪ داشته است. این در حالیست که متوسط قیمت وارداتی گاز خط‌الوله طی دوره مذکور، تنها 3/34٪ افزایش داشته است.

منبع: Platts 21 زانویه 2022

آغاز فعالیت قطرگاز برای بستن قرارداد عظیم لوله‌گذاری دریایی در میدان شمالی

قطرگاز یکی از شرکت‌های تابعه شرکت دولتی قطرانرژی است که بر برنامه‌های توسعه بزرگ قطر در بخش نفت و گاز نظارت دارد. این شرکت برای میدان بزرگ شمالی خود، روند برگزاری مناقصه پروژه‌ای که شامل لوله‌گذاری چندین کیلومتر خط‌الوله دریایی و کابل فیبرنوری است را آغاز نموده است. ضمناً عنوان شده که این شرکت بزرگ دولتی اسناد مناقصه‌ای را برای قرارداد "مهندسی، تدارکات، ساخت و راهاندازی" تحت عنوان بسته شماره 1 آماده کرده که احتمالاً این "پیشنهادات فنی و تجاری" در 30 مارس ارایه گردد. این کار پیشنهادی، کاری اساسی و بخشی از پروژه فشرده‌سازی پایداری میدان شمالی (NFPS) است که هدف آن حفظ پروفایل تولید این میدان گازی است. انتظار می‌رود پروژه

شامل سه بسته کاری باشد. بسته لوله‌گذاری (بسته 1) که هم اکنون ارایه شده است، علاوه بر بسته عظیم EPCI (بسته 2) است که سال گذشته توسط شرکت قطرگاز به مناقصه گذاشته شده است. بسته 2 (در حال حاضر در مناقصه) شامل دو پروژه بزرگ بسیار پیچیده‌ی فشرده‌سازی دریایی است که برای پروژه پایدارسازی هدف‌گذاری شده‌اند. ناظران این پروژه گفته‌اند که بسته 3 بر روی سکوهای رایزره، سکوهای سرچاهی و خطوط‌لوله داخلی تمرکز خواهد داشت. فاز توسعه جدید، پروژه بزرگ فشرده‌سازی پایدارساز شامل خطوط‌لوله، سکوهای فشرده‌سازی و سایر زیرساخت‌های مهم دریایی است و گفته می‌شود میلیاردها دلار ارزش دارد و انتظار می‌رود این کار در چند فاز انجام شود.

منبع: 24 ژانویه 2022، Upstreamonlinet

احداث ترمینال واردات الان‌جی در مونتنگرو

شرکت سنگاپوری LNG Alliance برای احداث دو نیروگاه برق و ترمینال واردات الان‌جی با شرکت دولتی EPCG مونتنگرو مشارکت خواهد کرد. در همین راستا در تاریخ 8 دسامبر 2021 این دو شرکت اقدام به امضا MOU نمودند که طبق آن این دو شرکت کار مطالعات امکان‌سنجی طرح مورد نظر را انجام خواهند داد. هدف از این مطالعه تدوین مدارک فنی و روش تجاری مربوطه برای ساخت دو نیروگاه برق در Bar و Podgorica است. شرکت LNG Alliance بر اساس قراردادهای کلید در دست اجرای کامل پروژه شامل طرح، توسعه و بهره‌برداری را بر عهده داشته که در نهایت به تملک بر تاسیسات الان‌جی، تاسیسات توزیع گاز و نیروگاه‌های گازی ختم می‌شود. علاوه بر این، این شرکت از شرکت مشترک Aslan Energy Capital که بازوی شرکت در بخش‌های سرمایه‌گذاری و عملیاتی است، استفاده خواهد کرد. تهیه مدل‌های مختلف فنی و تجاری جهت اجرای پروژه با شرکت LNG Alliance و همچنین عملیات اجرایی ساخت ترمینال دریافت الان‌جی در Bar نیز با این شرکت خواهد بود. شرکت دولتی EPCG مسئولیت بهره‌برداری و مدیریت نیروگاه‌ها را به عهده خواهد داشت.

منبع: 5 ژانویه 2022، CEDIGAZ

رقبابت سه کشور قطر، استرالیا و آمریکا برای تفوق بر بازار الان‌جی

طبق پیش‌بینی‌ها، آمریکا با پشت سر گذاشتن استرالیا، بزرگ‌ترین صادرکننده الان‌جی جهان می‌شود. این کشور صادرات الان‌جی را در مقیاس گسترده‌ی از سال 2017 آغاز نمود و در سال گذشته در جایگاه سوم جهان پس از استرالیا و قطر قرار داشته است. طبق آمار منتشر شده، میزان صادرات الان‌جی آمریکا در سال 2021 با رشد 57 درصدی نسبت به سال ما قبل آن 70/42 میلیون تن بوده که انتظار می‌رود با بهره‌برداری از پروژه‌های واحد ششم پروژه سایین‌پس به ظرفیت 5 میلیون تن در سال و تأسیسات Calcasieu به میزان 10 میلیون تن، به بیش از 85 میلیون تن، طی ماههای آینده برسد. این مقدار از تولید در مقایسه با دیگر کشورها، بیش‌ترین مقدار است و لذا آمریکا با ریودن گوی سبقت از استرالیا در آینده نزدیک، بزرگ‌ترین صادرکننده الان‌جی در جهان می‌شود و رهبری بازار را در دست خواهد گرفت. اما پیش‌بینی می‌شود این جایگاه برای آمریکا تنها برای مدت دو یا سه سال ادامه داشته باشد و قطر با اجرای برنامه‌های توسعه‌ای گسترده، باز به بازیگر نقش اول بازار الان‌جی در جهان دست یابد.

قطر تا قبل از سال 2020 به عنوان بزرگترین تولیدکننده و صادرکننده LNG در جهان شناخته می‌شد. اما طی سال‌های اخیر این کشور به دلیل عدم اجرای برنامه توسعه‌ای، ظرفیت تولید آن بدون تغییر و در حدود 78 میلیون تن در سال باقی‌مانده است. این کشور قصد دارد طی چند سال آینده با انجام سرمایه‌گذاری‌های هنگفت داخلی و خارجی در این صنعت، حدود 60 میلیون تن به ظرفیت تولید خود بیفزاید. در این راستا پروژه تولید سالانه 49 میلیون تن LNG از «میدان شمالی» در دو فاز را برنامه‌ریزی کرده است تا ظرفیت تولید داخلی سالانه خود را از 77 میلیون تن فعلی به 126 میلیون تن در سال 2027 افزایش دهد. فاز اول این پروژه موسوم به پروژه شرق «میدان شمالی» یا (North Field East) NFE به ظرفیت اسمی 33 میلیون تن LNG در سال، در 4 واحد مایع‌سازی گاز طبیعی احداث خواهد شد. طبق برنامه زمان‌بندی، اولین واحد این فاز در اواخر سال 2025 به بهره‌برداری می‌رسد و پس از آن هر 3 تا 6 ماه یکبار واحدهای بعدی به تناوب وارد تولید می‌شوند تا اینکه در اوایل سال 2027 هر 4 واحد مورد استفاده قرار گیرد. فاز دوم موسوم به پروژه «جنوب میدان شمالی» یا (North Field South) NFS با دو واحد تولید به ظرفیت هر کدام 8 میلیون تن در سال برنامه‌ریزی شده است که در سال 2027 به بهره‌برداری خواهد رسید. با بهره‌برداری از این فاز ظرفیت تولید LNG از 126 میلیون تن در سال افزایش خواهد یافت. علاوه بر این‌ها، قطر با شرکت اکسان‌موبیل آمریکا در پروژه احداث یک واحد تولید LNG در ایالت تگزاس آمریکا با مشارکت 70 درصدی همکاری می‌کند. ظرفیت اولیه تولید LNG این تأسیسات 15/6 میلیون تن در سال می‌باشد که طبق توافقات صورت گرفته به 18/1 میلیون تن در سال افزایش خواهد یافت. عملیات ساخت این پروژه از اواخر سال 2019 آغاز شده و انتظار می‌رود اولین واحد آن در سال 2025 به بهره‌برداری برسد.

بر این اساس قطر با اجرا و بهره‌برداری از این سه طرح توسعه‌ای طی چند سال آینده، توانایی عرضه حدود 140 میلیون تن LNG به بازار را خواهد داشت در حالی که دو رقیب آن یعنی استرالیا و آمریکا برنامه‌های گستردگی برای افزایش این حجم از افزایش ظرفیت تولید را ندارند و لذا این کشور با اختلاف بسیار زیاد بار دیگر به جایگاه بزرگترین تولیدکننده و صادرکننده LNG در جهان باز خواهد گشت.

منبع: 14. MEES ژانویه 2022

افزایش صادرات LNG در Yamal LNG

صادرات LNG در سال 2021 توسط پروژه Yamal و تأسیسات مربوط به شرکت نواتک که ظرفیت 17/44 میلیون تن در سال را دارد نسبت به سال قبل افزایش یافته که این امر به خاطر افزوده شدن ظرفیت مایع‌سازی خط تولید چهارم بوده است. اطلاعات اولیه شرکت Vortexta نشان می‌دهد که پروژه Yamal 19/25 میلیون تن LNG در سال 2021 صادر کرده که این رقم در سال قبل 18/2 میلیون تن و در سال 2019 حدود 18 میلیون تن بوده است. این افزایش تولید احتمالاً ناشی از آغاز بکار چهارمین خط مایع‌سازی 940 هزار تن در سال این تأسیسات در ماه مارس بوده است، مصادف با زمانی که این واحد اولین محموله صادراتی خود را بارگیری کرد. شایان ذکر است که تولید اضافی از خط

چهارمین ماههای سپتامبر تا دسامبر بسیار قابل توجه بوده و تولید الان جی حدود 200 هزار تن در ماه بیشتر از ماه های مشابه در سال قبل شده است. اما از سوی دیگر تولید این تاسیسات در ماههای مارس تا اوت تنها حدود 55 هزار تن در ماه نسبت به سال قبل افزایش یافته است که می تواند مربوط به مشکلات راهاندازی خط چهارم و یا عملیات تعمیر و نگهداری خط اول که در ماه اوت در حال انجام بوده است باشد. قاره آسیا با استفاده از مسیر دریای شمال (NSR) و دریافت محموله های بیشتر که مستقیماً از طریق کanal سوئز حمل می شود سهم بیشتری از افزایش تولید در پروژه یامال طی سال 2021 در مقایسه با سال قبل را به خود اختصاص داده است. منطقه آسیا در سال گذشته تعداد 95 محموله از محموله های الان جی بارگیری شده یامال را دریافت کرده که معادل 36 درصد از کل بارگیری ها است، این مقدار در سال 2020 حدود 82 محموله معادل 32 درصد از محموله ها بوده است.

منبع: Argus 18 زانویه 2022

دریافت محموله های الان جی شرکت PGNiG مطابق برنامه

شرکت نفت و گاز لهستان (PGNiG) از دریافت یکصد و پنجمین محموله الان جی توسط این شرکت خبر داد. محموله مذکور از ایالات متحده امریکا در هجدهم ماه زانویه سال جاری به پایانه Swinoujscie وارد شده است. میزان الان جی خریداری شده تقریباً معادل 70 هزار تن معادل 95 میلیون مترمکعب گاز طبیعی پس از انجام عملیات تبدیل مجدد به گاز بوده و شرکت PGNiG محموله خریداری شده از ایالات متحده امریکا را در بازار تک محموله خریداری نموده است. انتقال محموله یاد شده نیز توسط یکی از چندین کشتی حامل الان جی از مبدأ پایانه های مایع سازی گاز امریکا که در اواخر سال گذشته به سوی اروپا راهی شده اند صورت گرفته است.

شایان ذکر است پس از چند ماه گذشته که بیشتر محموله های الان جی ایالات متحده امریکا مستقیم به سمت آسیا انتقال می یافتد و لذا به علت عرضه محدود گاز به اروپا، قیمت گاز در بازارهای این منطقه افزایش یافت؛ ارسال محموله به اروپا را می توان تغییر واضحی در بازار جهانی دانست. پاول مازسکی، رئیس هیأت مدیره شرکت PGNiG اظهار داشت؛ اختلالات موجود در بازار گاز به هیچ نحوی برنامه زمانی شرکت ما را برای دریافت مقادیر قراردادی تحت تاثیر قرار نداد. بخشی از محموله های دریافتی خود را تحت قراردادهای بلندمدت منعقد شده دریافت نمودیم و بخشی دیگر نیز از طریق خرید تک محموله تأمین گردید. واردات الان جی یکی از اهداف مهم شرکت در راستای تضمین امنیت انرژی در لهستان می باشد. هر چند هنوز هم مقادیر اندکی گاز برای فروش در بازار اروپا فراهم گردیده اما عرضه مستقیم الان جی به اروپا، امید و جان دوباره ای به بازارهای منطقه بخشیده است. این مورد تنها یک مثال از تأثیر پذیری عوامل اثرگذار بر قیمت گاز در بازارهای اروپا بوده که قیمت گاز در بازار بورس برق لهستان را تحت تاثیر قرار داده است. اطلاعات فراوان پیرامون کشتی های حامل متان که گاز را از مبدأ امریکا به سوی اروپا حمل می کنند نیز کمک قابل ملاحظه ای بر کاهش قیمت های گاز در بازار هلند طی روزهای اخیر و به میزان چند ده درصد داشته است.

خط نشان می سازد، شرکت PGNiG از زمان شروع فعالیت پایانه الان جی President Lech Kaczynski واقع در تاکنون، نزدیک به 17 میلیارد مترمکعب گاز طبیعی به لهستان وارد نموده است. در سال 2021 نیز پس از انجام عملیات تبدیل مجدد به گاز حدود 3/94 میلیارد مترمکعب واردات صورت گرفته که رقم مذکور نسبت به میزان واردات الان جی در سال 2020 (3/76 میلیارد مترمکعب) افزایش یافته است. گفتنی است از 150 محموله تخلیه شده توسط شرکت PGNiG از ابتدای شروع فعالیت پایانه الان جی در Swinoujscie، از کشورهای قطر، ایالات متحده امریکا

و نروژ به ترتیب تعداد 95، 40 و 13 محموله وارد شده و از هر یک از کشورهای ترینیداد و توباگو و نیجریه نیز یک محموله دریافت شده است.

منبع: 28 ژانویه 2022، LNG Industry

گزارش ویژه: آیا خطوله تاپی بالاخره راه‌اندازی می‌شود؟

خطوله گاز طبیعی ترکمنستان- افغانستان- پاکستان- هند (تاپی) مدت‌هاست که مطرح شده است، اما اخیراً تحرکاتی در آن دیده می‌شود.

پروژه 1100 مایلی و 10 میلیارد دلاری از زمان اعلام کنسرسیوم خطوله در اواخر سال 2014 با تأخیرهای متعددی روپرور شده است، اگرچه این پروژه برای اولین بار در سال 1991 مطرح شد. ساخت‌وساز در اوایل سال 2018 با پیش‌بینی تاریخ آغاز به کار در سال 2021 آغاز شد، اما یک سال پس از آن که کارگران پاکسازی مسیر توسط مهاجمان ناشناس کشته شدند متوقف شد. هم‌چنین، تخمین هزینه 10 میلیارد دلاری این پروژه مربوط به یک دهه است و به روزسانی آن ممکن است باعث تاخیر بیشتر در تلاش‌های بانک توسعه آسیایی شود که اکنون قرار است در سپتامبر 2022 کار خود را از سر بگیرد. این پروژه از محل درآمدهای ترانزیت گاز بازپرداخت می‌شود.

نمایندگان دولت تاجیکستان اخیراً با مقامات افغانستان ملاقات کردند و اعلام طالبان مبنی بر اختصاص 30000 سرباز برای تامین امنیت خطوله ممکن است به طرفین برای شروع ساخت‌وساز انگیزه دهد.

تمکیل خطوله به ترکمنستان این امکان را می‌دهد تا وابستگی خود را به بزرگ‌ترین مشتری گاز خود یعنی چین که بیشتر صادرات گاز ترکمنستان را از آن خود کرده است، کاهش دهد، اگرچه این کشور در سال 2021 صادرات گاز خود به روسیه را که در گذشته بزرگ‌ترین واردکننده گاز ترکمنستان بود (ولی در سال 2010 توسط چین جایگزین شد) دو برابر کرد. این خطوله درآمد اضافی ایجاد می‌کند که عشق‌آباد می‌تواند از آن برای بهبود خدمات به شهروندان استفاده کند.

على‌رغم این ممکن است فرصت‌های رقابتی دیگری نیز وجود داشته باشد. به عنوان مثال ایران، آذربایجان و ترکمنستان اخیراً یک قرارداد سه جانبه سوآپ گاز تا سقف 2 میلیارد مترمکعب در سال امضا کردند- اگرچه این مقدار زیاد نیست و ترکمنستان سالانه حدود 40 میلیارد مترمکعب گاز به چین صادر می‌کند- اما این منبع جریان درآمدی دیگری است که رشد آن در آینده باید رصد شود. هم‌چنین امکان اتصال به خطوله پیشنهادی ترانس‌خزر (TCP) برای تامین گاز اروپا از طریق کریدور گاز جنوبی (SGC) وجود دارد. اتصال به SGC به یک خطوله زیردریایی 200 مایلی بین باکو و ترکمنی نیاز دارد، اما ممکن است با مخالفت ایران و روسیه به دلایل (احتمالاً جعلی) محیط‌زیستی مواجه شود. هنگامی که مسائل سیاسی حل و فصل شوند، این پروژه احتمالاً ارزان‌تر خواهد بود و بار امنیتی کمتری نسبت به مسیر زمینی خطوله تاپی به همراه خواهد داشت و بر اساس توافق ژانویه 2021 بین باکو و عشق‌آباد برای توسعه مشترک میدان نفت و گاز طبیعی دوستلق (دوستی) در دریای خزر ساخته خواهد شد.

برای افغانستان، این پروژه درآمد سالانه ترانزیتی حدود 500 میلیون دلار همراه با سهم سالانه 500 میلیون مترمکعب گاز را برای ده سال اول فراهم می‌کند که در نهایت به 1.5 میلیارد مترمکعب در سال افزایش می‌یابد.

برای دولت طالبان، یک پروژه موفق می‌تواند نشان دهد که طالبان می‌تواند یک شریک قابل اعتماد در یک پروژه زیربنایی بزرگ باشد. از طرفی مانع از جدایی نیروهای طالبان شده تا به دولت اسلامی (داعش) یا القاعده نروند، و برای پرداخت هزینه واردات برق درآمد کسب کند. این کشور 78 درصد از مصرف برق خود را به واردات متنکی است. هم‌چنین به چین نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری در افغانستان امن است و فرصتی برای همکاری با پاکستان با وجود اختلاف بر سر مرزهای مشترک خواهد بود.

زمان بسیار مهم است زیرا ازبکستان اخیراً صادرات برق خود را، احتمالاً به دلیل افزایش تقاضای داخلی با فرا رسیدن فصل زمستان، 60 درصد (و احتمالاً برای وادار کردن کابل یا سازمان ملل برای شروع پرداخت 90 میلیون دلار بدھی به تامین کنندگان برق در ازبکستان، تاجیکستان، ترکمنستان و ایران) کاهش داده است.

برای پاکستان، این خطوله به حل کمبودهای دائمی انرژی کشور مانند کسری بین تولید فعلی 4 میلیارد فوت مکعبی در روز گاز در برابر تقاضای روزانه 6 میلیارد فوت مکعبی کمک می کند. انتظار می رود تا سال 2025 تولید گاز به دلیل کاهش ذخایر گاز به کمتر از 1 میلیارد فوت مکعب کاهش یابد در حالی که تقاضا به 8 میلیارد فوت مکعب افزایش می یابد. بین سال های 2008 تا 2012 حدود 40 درصد از صنعت نساجی پاکستان به بنگلادش نقل مکان کرده که یکی از دلایل آن عرضه نابرابر گاز و برق بود.

این خطوله یک منبع درآمد مستقل برای افغانستان خواهد بود، درست زمانی که پاکستان احساس می کند دولت طالبان باید به پاکستان وابسته باشد. از طرفی هند می تواند سهم گاز در ترکیب انرژی خود را از 6/5 درصد به 15 درصد افزایش دهد که احتمالاً تجارت بین کابل و دہلی نو را تشویق می کند. به گفته بانک جهانی انتظار می رود افغانستان سریع ترین رشد اقتصادی جهان را در سال 2022 داشته باشد.

در اواخر سال 2020، پاکستان و روسیه قراردادی را برای تکمیل خطوله گاز پاکستان استریم به طول 700 مایل، برای انتقال ال ان جی از بندر قاسم (کراچی) به کاسور در پنجاب امضا کردند. این توافق ممکن است برای ایجاد توازن در برابر چین یا شاید براساس شرایط صرفاً اقتصادی اتخاذ شده باشد. صرف نظر از علت واقعی آن، این پروژه ممکن است توجه و بودجه را برای بخش پاکستانی خطوله تاپی از بین ببرد.

ترکیب متنوع تر انرژی و درآمدهای ترانزیت خطوله، پاکستان را در جایگاه بالاتری قرار می دهد زیرا پاکستان در حال مذاکره با چین تحت چتر کربیدور اقتصادی چین-پاکستان است. رهبران پاکستان باید موقعیت خود را در برابر چین تقویت کنند و در عین حال به پکن نشان دهنده که شریک قابل اعتمادی هستند که منابع انرژی را توسعه می دهند که می توانند در سازگار با پروژه های چین باشند.

برای هند، خطوله تاپی به ترکیب انرژی این کشور اضافه می شود و رشد اقتصادی چشم گیر آن را بهبود می بخشد. هند سومین کشور مصرف کننده انرژی در جهان است و از سال 2000 مصرف انرژی دو برابر شده است و 80 درصد تقاضا هنوز از طریق زغال سنگ، نفت و زیست توده جامد تامین می شود. گاز خطوله تاپی به هند اجازه می دهد تا از زغال سنگ کمتری استفاده کند و به آن کمک می کند تا به هدف انتشار کربن خود دست یابد و طبق اعلام آژانس بین المللی انرژی افزایش 25 تا 35 درصدی تقاضای انرژی تا سال 2030 را برآورده کند.

هند یک اتصال برای خطوله تاپی در Fazilka در مرز هند و پاکستان در منطقه پنجاب ایجاد کرده است، مکانی در مرز با پاکستان که ممکن است در معرض حملات فرامرزی گروههای وابسته به پاکستان قرار گیرد. اگر روابط هند و پاکستان بهبود نیابد، آیا پاکستان یا نیروهای نیابتی آن قادر خواهند بود در برابر حمله به چنین زیرساخت کلیدی مقاومت کنند؟ برای هند، رویکرد مناسب ممکن است این باشد که صرفاً نظاره گر باشد تا ببیند آیا ایالات متحده شرکای تاپی را تحریم می کند؟ آیا طالبان می تواند ثابت کند که می تواند کشور را در برابر حملات دولت اسلامی و القاعده اداره و ایمن کند؟ و اینکه قرارداد خطوله روسیه و پاکستان چقدر جدی است.

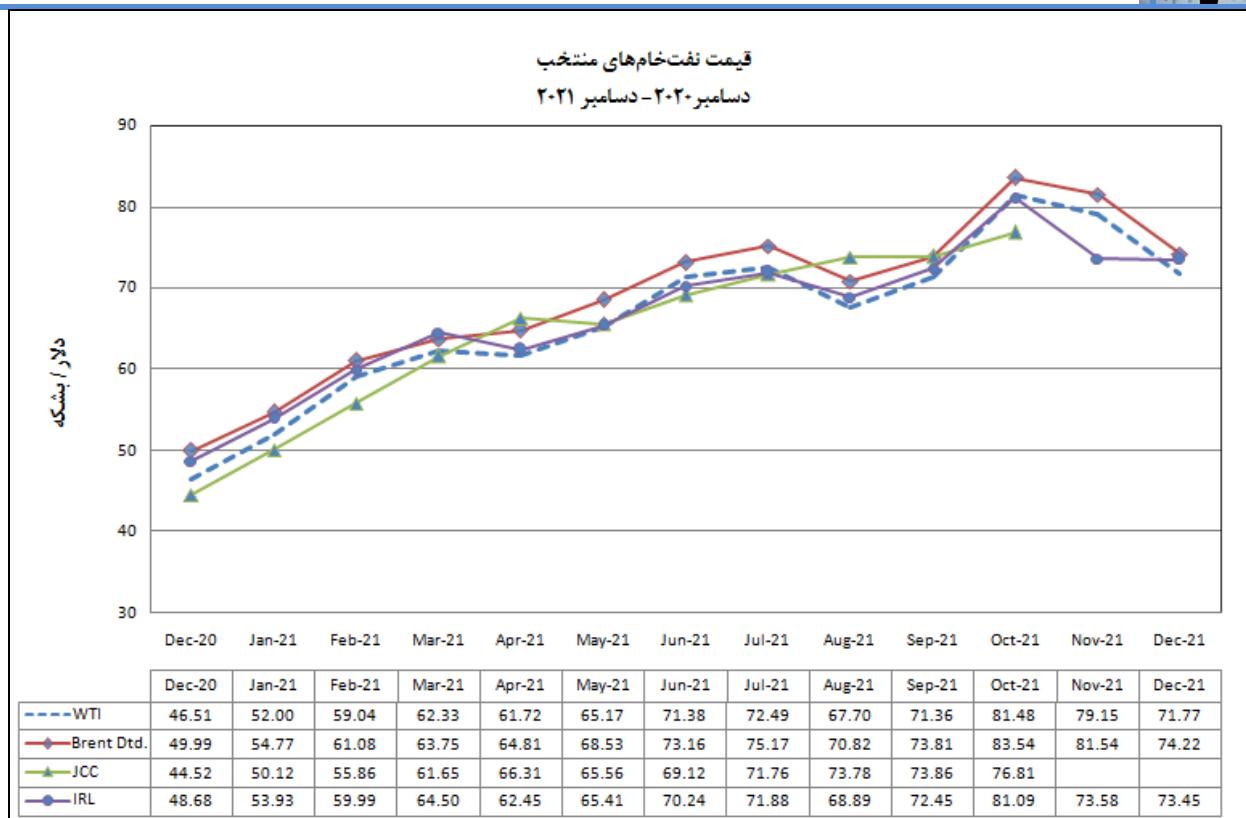
اکنون دیگر سال 2014 نیست و فرصت هایی برای افزایش مبادلات با ایران و آذربایجان وجود دارد و اگر تهران و واشنگتن بتوانند توافق هسته ای را تضمین کنند، ممکن است فرصت های تجارت بیشتری با ایران شکوفا شود. فرصت اتصال به اروپا

از طریق TCP/SGC ممکن است درآمد بیشتری را با نگرانی‌های امنیتی کمتر با شرکای بدی مانند پاکستان و افغانستان ایجاد کند. همچنین، واشنگتن باید راه را در مورد مقامات تحریم شده در کابل باز کند، هرچند وزیردفاع موقت، ملامحمد یعقوب، که اعلام کرد "من مسئول مستقیم و نظارت بر امنیت پروژه تاپی هستم" هنوز توسط واشنگتن تحریم نشده است.

واشنگتن ممکن است در پی استقرار اخیر نیروهای حافظ صلح سازمان پیمان امنیت جمعی در قراقستان که نفوذ روسیه در آسیای مرکزی را افزایش داده است، از تاپی حمایت کند. افزایش درآمد عشقآباد که می‌تواند به خدمات شهرورندانش اختصاص یابد، ممکن است از نارامی‌های عمومی جلوگیری کند که به مسکو فرصت مداخله داده است. «فشار» افزایش نفوذ منطقه‌ای مسکو و «جدابیت» ارزی پاک برای هند، ممکن است واشنگتن را مجاب کند تا به پروژه‌ای که مدت‌ها به تعویق افتاده است، چراغ سبز نشان دهد یا از سر راه آن خارج شود.

منبع: 17 ژانویه 2022 Oilprice

ضرایب تبدیل

	m³ Gas	ft³ Gas	Million Btu	Therm	G J	Kilowatt Hour	m³ of الانجی	الانجی Ton
m³ Gas	1	35.3	0.036	0.36	0.038	10.54	171×10^{-5}	725×10^{-6}
ft³ Gas	2.83×10^{-2}	1	102×10^{-5}	102×10^{-4}	108×10^{-5}	0.299	5×10^{-5}	2×10^{-5}
Million Btu	27.8	981	1	10	1.054	292.7	0.048	192×10^{-4}
Therm	2.78	98.1	0.1	1	105.448×10^{-3}	2927	48×10^{-4}	192×10^{-5}
GJ	26.3	930	0.95	9.5	1	277.5	0.045	0.018
Kilowatt Hour	949×10^{-4}	3.3	3415×10^{-6}	34.18×10^{-3}	36×10^{-4}	1	162×10^{-6}	65×10^{-6}
m³ of الانجی	584	20631	21.04	210.4	22.19	6173	1	0.405
الانجی Ton	1379	48690	52	520	54.8	15222	2.47	1

منبع: Energy Intelligence Group

تهیه کنندگان:

خانم‌ها: آریانا- مظفری- اصغرزاده- دارایی
آقایان: منصورکیایی- اکبرنژاد- اکبری- بهشتی- ابو حمزه- سیاهی- قنبری